

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.48/2024/30.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2024. szeptember 11. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 2023. augusztus 25. napján kihirdetett 16.B.155/2023/40. számú ítéletének Terhelt1 I. rendű vádlottra vonatkozó részét *helybenhagyja* azzal, hogy a társtettesként elkövetett magánlaksértés büntette jogszabályi alapja: Btk. 221. § (2) bekezdés a) pont *1. fordulat*.

Felhívja Terhelt1 I. rendű vádlottat és jogutód1 érdekeltet, hogy amennyiben a kiadni rendelt bűnjeleket a határozat közlésétől számított 3 (három) hónapon belül nem veszi át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

Kötelezi Terhelt1 I. rendű vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 42.397,- (negyvenkettőezer-háromszázkilencvenhét) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívása szerint.

A bíróság Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe az általa 2023. augusztus 26. napjától 2024. szeptember 11. napjáig letartóztatásban töltött időt is beszámítja.

Megállapítja, hogy az I. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye a BV_Intézet

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság Terhelt I. rendű vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 2. fordulat], kifosztás büntetének kísérletében [Btk. 366. § (1) bekezdés b) pont 1. fordulat] és társtettesként elkövetett magánlaksértés büntetében [Btk. 221. § (2) bekezdés a) pont] állapította meg.

[2] Ezért őt, mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül 10 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg, egyben megállapította, hogy az I. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

[4] A szabadságvesztésbe beszámította az I. rendű vádlott által 2022. május 31. napjától 2023. augusztus 25. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

[5] Rendelkezett a bűnjelekről, I. rendű vádlottat külön 475.548,- forint, míg II. rendű vádlottal egyetemlegesen 5.066.361,- forint büntügyi költség megfizetésére kötelezte.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

[7] Fellebbezett az ügyészség Terhelt I. rendű vádlott terhére súlyosításért, a büntetés mértékének lényeges felemelése,

[8] Terhelt I. rendű vádlott lényegét tekintve felmentés,

[9] a védő elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

[10] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.74/2023/23. szám alatt indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (1), (2) és (7) bekezdése alapján teljeskörűen bírálja felül azzal, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást alapvetően a perrendi szabályok betartásával, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[11] Az elsőfokú bíróság relatív eljárási szabálysértéseire történő hivatkozása mellett indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezések folytán felülbírált részét változtassa meg, az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy az I. rendű vádlott társtettesként elkövetett magánlaksértés büntetéként értékelt cselekményének jogszabályi megjelölése a Btk. 221. § (2) bekezdés a) pont 1. fordulata.

[12] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában a magánlaksértés vonatkozásában a felmentésre irányuló fellebbezését visszavonta az I. rendű vádlott e bűncselekmény tekintetében tett beismerő vallomásra figyelemmel, melyhez az I. rendű vádlott hozzájárult és e bűncselekmény tekintetében saját fellebbezését is visszavonta.

[13] A védő egyebekben a fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint nem bizonyított, hogy a testi sértés büntettét az I. rendű vádlott elkövette, illetve, hogy a kifosztás büntettének kísérlete megvalósult, figyelemmel arra, hogy az I. rendű vádlott vallomásában tagadta e bűncselekmények elkövetését, illetőleg nem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy a sértett halála az I. rendű vádlott bántalmazásának következménye, ugyanis az I. rendű vádlott elég rossz fizikai állapotban volt ahhoz, hogy ilyen súlyú bántalmazást elkövethessen. Az I. rendű vádlott tudata nem fogta át sem az életveszély, sem a halál bekövetkezésének lehetőségét.

[14] A sértett ápolási kórlapja szerint egy idő után a sértett indulatosan viselkedett, nem engedte a kezelését. Az I. rendű vádlottat a halál bekövetkezésében sem szándékosság, sem gondatlanság nem terhelheti.

[15] Az enyhítés körében enyhítő körülményként az I. rendű vádlott nehéz anyagi helyzetére, a büntetőeljárás során tanúsított közreműködő magatartására, a kifosztás büntettének kísérleti szakban maradására, illetőleg az I. rendű vádlott megbánására hivatkozott.

[16] Az I. rendű vádlott írásban indokolta fellebbezését, melyben vitatta a többszörös visszaesői minőség megállapíthatóságát, részletesen taglalta az elsőfokú ítélet megállapításait, pontonként vitatva az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét. Álláspontja szerint téves a halált okozó testi sértés büntettében és a kifosztás büntettében a bűnössége megállapítása. Részletesen foglalkozott a sértett vallomásával, annak téves elfogadásával.

[17] A fellebbezési nyilvános ülésen az ügyészség és a védő az írásbelivel egyező nyilatkozatot tett.

[18] Az I. rendű vádlott nehéz, kilátástalan élethelyzetre hivatkozott, mely szerinte hozzájárult a bűncselekmény elkövetéséhez, a magánlaksértést és a sértett bántalmazását elismerte.

[19] A fellebbezések alaptalanok.

[20] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a fellebbezések tartalmára figyelemmel teljeskörűen bírálta felül. A fellebbezésekkel végül is nem támadott magánlaksértés büntette vonatkozásában az ítélet megalapozottságát azonban nem vizsgálta.

[21] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat döntően betartva, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[22] Ugyanakkor eljárási szabályt sértett, amikor a sértett jogutódját az eljárási cselekményekről nem értesítette a Be. 51. § (3) bekezdés, 52. § (1) bekezdés a) pontja, 500. § (3) bekezdése, 510. § (2) és (3) bekezdés a) pontjában írtak ellenére. Ez az eljárási szabálysértés azonban nem volt kihatással az érdemi határozatra, ezért az ítéltábla csupán annak megállapítására szorítkozott.

[23] Eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság továbbá akkor is, amikor a Be. 454. § (2) bekezdése ellenére az elsőfokú ítéletet nem kézbesítette a sértett jogutódja részére. Az eljárási szabálysértést az ítéltábla akként küszöbölte ki, hogy az elsőfokú ítéletet kézbesítette jogutód1 sértetti jogutód részére.

[24] Az elsőfokú ítéletben – [3]-[5] bekezdés – a törvényszék az I. rendű vádlott személyi körülményeire vonatkozó tényeket és az előéleti adatokat az iratok tartalmának megfelelően rögzítette. Erre figyelemmel alaptalan volt az I. rendű vádlott azon állítása, hogy nem lehet többszörös visszaeső, az I. rendű vádlott ezen álláspontja téves jogértelmezésen alapult.

[25] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállását a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára – azzal egészítette ki, hogy – a II. rendű vádlott elfogadott vallomására figyelemmel – Terheltl I. rendű vádlott 2022. május 18. napján 23 óra körüli időben részeg állapotban tért vissza társához, a II. rendű vádlotthoz.

[26] Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, az a fenti kiegészítéssel irányadó volt a felülbírálat során.

[27] Az ítéltábla álláspontja szerint az I. rendű vádlott felmentését célzó fellebbezések a bizonyítékok mérlegelése ellen irányulnak. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlott vallomását elvetve, a terhelő bizonyítékokat, így a II. rendű vádlott valamint a sértett vallomását, az igazságügyi orvosszakértői véleményeket, a poligráfus vizsgálatot végző szaktanácsadó vallomását elfogadva bűnöségét a terhére rótt valamennyi bűncselekményben megállapította.

[28] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és lehetséges körben lefolytatta. A bizonyítékok értékelése során számba vette az I. rendű vádlott védekezését, a II. rendű vádlott vallomását, a sértett tanúvallomását, a szaktanácsadó vallomását, az igazságügyi orvosszakértői véleményeket, az I. rendű vádlott cselekmény utáni magatartását és személyiségjegyeit egyaránt.

[29] E bizonyítékokat egybevetette és okszerű magyarázatot adott arra, hogy mi alapján jutott arra a megállapításra, hogy a sértett a sérüléseit döntően az I. rendű vádlott általi bántalmazás során szerezte.

[30] Azt maga az I. rendű vádlott is elismerte, hogy durván bántalmazta a sértettet, majd csak az eljárás későbbi szakaszában hivatkozott a sértetti közrehatásra, teljesen alaptalanul.

[31] Az irányadó tényállás alapján az I. rendű vádlott általi bántalmazás durva, kegyetlen, ok nélküli volt. Emellett nem bírt jelentőséggel, hogy a sértett hogyan tudott esetleg átöltözni, négykézláb elmászni a helyszínről, ahogy arra az I. rendű vádlott hivatkozott.

[32] A sértett ruházatának átkutatása a pénz után szintén a bizonyítékok helyes mérlegelése útján került megállapításra. Nem volt aggályos az sem, hogy a sértett halálához vezető okfolyamatot az I. rendű vádlott és társa cselekvőssége indította el, mely okfolyamatot semmi nem szakította meg. A bántalmazás közvetett módon a sértett halálát okozta.

[33] Mivel a tényállás megalapozott volt, így a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nem kerülhetett sor, arra nincs törvényes lehetőség, ezért az I. rendű vádlott felmentését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[34] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést az I. rendű vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése is törvényes. Azt az ítéltábla annyiban egészítette ki, hogy a magánlaksértés büntetvény jogszabályi alapját tekintve a fordulatot felhívta: 2012. évi XC. törvény (Btk.) 221. § (2) bekezdés a) pont 1. fordulat, a bemenetellel elkövetésre figyelemmel.

[35] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a halálos eredményre nem terjedt ki az I. rendű vádlott szándéka. Erre utalt a segélyhívás, az sms küldése és az I. rendű vádlott ijedtsége egyaránt.

[36] Az ítéltábla álláspontja szerint a halálos eredményre az I. rendű vádlott tudatos gondatlansága terjedt ki, mivel a magatartása lehetséges következményeit előre látta, de könnyelműen bízott annak elmaradásában, mely várakozása nem volt teljesen alaptalan. Mindezekkel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet jogi indokolását kiegészítette.

[37] A törvényszék által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre és helyesbítésre szorultak:

[38] A súlyosító körülmények körében helyesen a többszörös visszaesést megalapozón túli elítéléseket értékelte a másodfokú bíróság, a társas elkövetés helyett a társtettesi elkövetést. További súlyosító körülmény a tényállás kiegészítésére figyelemmel az ittas állapotban történő elkövetés, valamint a vagyon elleni bűncselekmények elszaporodottsága. Ugyanakkor a társtetteskénti minősítésre figyelemmel nem súlyosít a sérülések túlnyomó részének okozása. E körülménynek a vádlottak között a tekintetben van jelentősége, hogy a bekövetkezett eredményt tekintve kinek milyen súlyú a felelőssége.

[39] További enyhítő körülmény – kisebb súllyal – az időmúlás, illetőleg, hogy az elsőfokú ítélet óta is több mint egy év eltelt, valamint a testi sértés büntette kapcsán az okozati összefüggés közvetett volta.

[40] Nem enyhítő körülmény a ténybeli beismerése az I. rendű vádlottnak, mert az a bűnösség teljeskörű elismerésére nem terjedt ki.

[41] Az I. rendű vádlott esetében az irányadó büntetési tételkeret a többszörös visszaesésre figyelemmel kettő évtől tizennyolc évig terjedő szabadságvesztés, ahogy arra a törvényszék is hivatkozott, a középérték tíz év.

[42] A fentiekben helyesbített és kiegészített bűnösségi körülmények mellett sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az irányadó középértéket, tíz év szabadságvesztést szabott ki az I. rendű vádlottal szemben. Annak sem lényeges enyhítésére, sem lényeges súlyosítására nem látott indokot az ítéltábla.

[43] Helyes a szándékos bűncselekmény miatt szabadságvesztésre ítélt I. rendű vádlott közügyektől eltiltása, az ítéltábla annak tartamát is arányosnak ítélte.

[44] Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az I. rendű vádlott, illetőleg a sértett tulajdonát képező ingóságokat a lefoglalás megszüntetése mellett a tulajdonosnak, illetőleg a sértett jogutódjának rendelte kiadni.

[45] E rendelkezéssel összefüggésben az ítéltábla a 2024. március 1. napjától hatályos Be. 321. § (5a) bekezdése alapján felhívta az I. rendű vádlottat, illetve jogutódl érdekeltet, hogy amennyiben a kiadni rendelt bűnjeleket a határozat kézhezvételétől számított három hónapon belül nem veszi át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

[46] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[47] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének Terheltl I. rendű vádlott vonatkozó részét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint helybenhagyta.

[48] A másodfokú eljárásban az I. rendű vádlott védelmével összefüggésben 42.397,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére az ítéltábla az I. rendű vádlottat kötelezte a Be. 574. § (1) bekezdése és a Be. 613. § (1) bekezdése alapján.

[49] A másodfokú bíróság a szabadságvesztésbe az I. rendű vádlott által 2023. augusztus 26. napjától 2024. szeptember 11. napjáig letartóztatásban töltött időt is beszámította a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján.

[50] Az ítélettel szemben a Be. 458. § (2) bekezdés a) pontja alapján nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2024. szeptember 11.

Dr. Benedek Tibor sk.

Sefta Márta dr. sk.

Dr. Joó Attila sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.48/2024/30. számú végzése és a Szolnoki Törvényszék 16.B.155/2023/40. számú ítéletének Terhelt I. rendű vádlottra vonatkozó része a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2024. szeptember 11.

Dr. Benedek Tibor sk.

a tanács elnöke